

תת"ע 3287/02/20 - חסונה מורהד נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע א-20-3287 מדינת ישראל ני' מורהד
תיק חיזוני: 61211718624

בפני כבוד השופט שרת זוכוביצקי-אור
מבחן מורהד
נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שנית בהיעדר התיציבות המבוקש ביום 17.2.2020.

המבקש קיבל דוח מסווג הזמן לדין שמספרו 61211718624 המיחס לו עבירה של נהיגה ברכב מנوعי שימוש לא היה מורשה לנוהג בררכב מסווג זה בגיןו לפיקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961 בתאריך 27.1.2020.

ביום הדיון לא התיצב המבוקש בבית המשפט, ומשכן נשפט בהעדרו ונגורטו עליו פסילה של 10 חודשים, פסילה על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 3,500 ₪.

טענות הצדדים

טענות המבוקש

המבקש טען כי לא יכול היה להתייצב לדין בשל כאבים בגופו שנגרמו מתאונת בה היה מעורב.

טענות המשיבה

המשיבה טענה כי בקשרו הנוכחות של המבוקש הוגשה בשינויו רב של כ-8 חודשים לאחר מתן גזר הדין.

לטענת המשיבה, המבוקש לא נמצא מסמכים המעידים על התאונת בה היה מעורב ואף אישור המחלקה מקופת החולמים שצירף לבקשתו לקוני ואני כולן אבחנה רפואיות כלשהי.

המשיבה טענה כי מעיו באישור המחלקה עולה כי הומלץ על מנוחה עד לתאריך 22.2.2020 למשך 16 ימים, אך שתוilation המחלקה היא בתאריך 6.2.2020 (תאריך ההתחלת אינו ברור במסמך), כ-10 ימים לפני מועד הדיון בהם יוכל היה המבוקש להודיע על כך לבית המשפט.

המשיבה הוסיפה כי העונש שהושת על המבוקש הינו בגין מתחם הענישה הקבוע בעבירה בה הורשע המבוקש ובעניננו עמוד 1

גם לא מתקיים עייפות דין.

דין והכרעה

סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי בין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליך פליליים מורה על קיום דין בעניינו של הנאשם. בדברי כב' השופט שם בע"פ 1903/99 **חסין נ' מדינת ישראל**, (7.4.2008):

"העיקרון המנחה בהליך פליליים- אשר יש הסברים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דין יתקיים בנסיבות הנאשם, וזאת לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדקה והבטחת אמון הציבור בהגינות ההליך הפלילי".

לכל זה קיימים מספר חריגים אחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד פ'**") הקובע כי בעבורות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא יגרם לו בכר עייפות דין.

כאשר הנאשם הזמין לדין ואיןו מתיצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

סעיף 130(ח) לחסד פ' קובע כי הנאשם מתיצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התיציבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עייפות דין.

ולענין זה ראו רע"פ 9811/09 **סמיימי נ' מדינת ישראל** מיום 29.12.2009 בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליום בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התיציבות של אדם מдинון אליו זמן דין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון ודינו יגזר, כשם שארע בענייננו. משכך היה, הנטול הוא על המבוקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התיציבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עייפות דין כשם שמורה סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קיומה של סיבה מוצדקת לאי התיציבות המבוקש בדיון

הזמןנה לדין נמסר לבקשתו במועד ביצוע העבירה כדין והמבקש לא כפר בעובדה כי ידע על מועד הדיון.

ה המבקש לא פירט בבקשתו את מצבו הרפואי שמנעו לטענתו להתיצב לדין או, לפחות היפות, להגיש בקשה לדחיתת הדיון לפני הדיון. משלא עשה כן אין לו אלא להlain על עצמו (השו 7122/07 **טהא חיר נ' מדינת ישראל** מיום 15.1.2018).

האישור הרפואי אותו צירף המבקש בבקשתו הוצאה בדיעבד, כ-11 ימים לאחר תחילת המנוחה המומלצת בו, הוא אינו כולל אבחנה רפואית, אין בו אינדיקציה למצבו הרפואי של המבקש ומילא הוא אינו מוכיח ש מצבו הרפואי מנע ממנו להתציג בדין או להגיש בקשה דחיה.

הבקשה אינה נתמכת בתצהיר והוא כוללת כל אסמכתא אחרת לכך שיש בה כדי להוכיח את מצבו הרפואי.

בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדין נמסרה ל המבקש דין וכי לא קיימת סיבה מוצדקת לאו התייצבותו בדיון.

חשש לעיוות דין

גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאו התייצבוותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 17/2018 סעדה נ' מדינת ישראל מיום 24.4.2018).

ככל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של הנאשם בשל החשש לעיוות דין יעשה לאחר שהצבע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דין (רע"פ 18/2018 עמיד גיש נגד מדינת ישראל מיום 27.5.2018).

ה המבקש לא הצבע על חשש לעיוות דין כלשהו.

לפיכך אני קובעת כי אי ביטול פסק דין לא יגרום לחשש לעיוות דין ל המבקש.

יצוין, כי אם יצראף המבקש לבקשתו רישיון נהיגה תקין במועד ביצוע העבירה, לסוג הרכב בו נהג תשקל בבקשתו בשנית.

שיעור בהגשת התביעה

בקשה זו מוגשת בשינוי ניכר של כהמונה חודשיים וזאת ללא כל נימוק המצדיק זאת.

לנוכח האמור ומכוון עקרון סופיות הדיון התביעה נדחתה.

מצורחות תשליך החלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ח חשוון תשפ"א, 05 נובמבר 2020, בהעדך
הצדדים.